

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobce **R. L.**, zast. JUDr. Ing. Jiřím Špeldou, advokátem AK v Hradci Králové, Šafaříkova 666/9, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra České republiky** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2015, č. j. OAM-684/ZA-ZA02-K01-2015, **t a k t o :**

- I. **Žaloba s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou žalobce napadl rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2015, kterým byla vyslovena nepřipustnost jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany dle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, řízení bylo zastaveno dle § 25 písm. i) téhož zákona. Žalobce namítal porušení ust. § 3 správního řádu, s tím, že v jeho případě nebyly pro zastavení řízení důvody, uváděl, že splňuje podmínky § 12 písm. b) a § 14a zákona o azylu. Soud usnesením ze dne 12. 1. 2016 nevyhověl žádosti žalobce o přiznání odkladného účinku žalobě. V doplnění žaloby, učiněném soudem ustanoveným zástupcem žalobce se uvádí, že žalobce si je opakovaných žádostí o azyl vědom, nyní se však jedná o nové skutečnosti. Zdravotní stav jeho dcer se vyvíjí, musí o ně pečovat. Pokud by se žalobce měl vrátit do země původu po dlouhém pobytu v ČR, byla by pro něho situace nepříznivá, veškeré rodinné a sociální vazby ve vlasti zanikly, neměl by kde žít a vést plnohodnotný život. Jeho vztah s rodinou, žijící v ČR, je velmi blízký, dcery jsou nemocné a na Ukrajině neexistuje dostatečná pomoc, správní orgán tak nezhodnotil dostatečně dopad

případného vycestování žalobce na jeho soukromý život. Situace na Ukrajině je stále nebezpečná, není možné tam bezpečně pobývat, žalobce by byl jako civilista vystaven stálému nebezpečí. Toto nebezpečí plyne i ze zpráv, které shromáždil žalovaný a žalobce připomíná, že naposledy bylo v jeho věci rozhodováno meritorně v r. 2012. Situace se však od té doby změnila a zhoršila, je potřebné hodnotit aktuální bezpečnostní situaci na Ukrajině. Žalobce žádá z uvedených důvodů zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

Žalovaný správní orgán reagoval na žalobní námitky písemným vyjádřením ve věci ze dne 23. 3. 2016, uvedl, že popírá oprávněnost žalobních námitek. Odkázal přitom na samotnou žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, jeho výpověď a svoji argumentaci, vyjádřenou v rozhodnutí ze dne 19. 11. 2015. Správní orgán se zabýval všemi fakty, které žalobce sdělil v průběhu řízení, zjistil však, že jím uvedené skutečnosti opravňují k učinění závěru o možné aplikaci § 25 písm. i) ve vztahu k § 10a písm. e) zákona o azylu. Současná žádost žalobce je již třetí v pořadí, žalobce uvádí shodné důvody jako dříve, přičemž žádná z forem mezinárodní ochrany mu udělena nebyla. Je pravdou, že žalobce pobývá na zdejším území již 10 let, nicméně pobývá zde dobrovolně, jeho pobyt se prodlužuje díky podávaným opakovaným žádostem o udělení mezinárodní ochrany, musí však být srozuměn s tím, že pokud v celém období neupravil zdejší pobyt legální cestou, musí ČR opustit. V posledních letech žije v PoS, proto vznáší žalovaný určitou pochybnost o vedení společné domácnosti a rodinném životě, navíc je žalobce rozvedený. Účelem azylového řízení není úprava rodinných či obdobných vazeb. S bývalou manželkou žalobce jeho dětmi jsou vedena samostatná řízení, ani jejich žádostem však nebylo vyhověno. V napadeném rozhodnutí se žalovaný zabýval bezpečnostní situací v místě posledního bydliště žalobce, tedy ve městě Nadvirna v západní části Ukrajiny, kde však žádný ozbrojený konflikt neprobíhá, ani v posledních letech neprobíhal, považuje proto za nadbytené podrobněji se zabývat vnitropolitickou a bezpečnostní situací v této oblasti. Své rozhodnutí hodnotí žalovaný jako souladné se zákonem o azylu i správním řádem, navrhuje proto zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Při jednání soudu dne 3. 10. 2016 zástupce žalobce odkázal na písemná podání ve věci, s tím, že situace na Ukrajině je stále pro případný návrat nebezpečná. Pověřená pracovnice žalovaného rovněž odkázala jak na písemné vyjádření ve věci, tak i na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž se žalovaný vypořádal se všemi skutečnostmi dostatečně. Žalobce pochází z Ivanofrankovské oblasti, kde žádné ozbrojené střety neprobíhají, od počátku konfliktu se bojuje ve dvou východních oblastech Ukrajiny. Zdravotní stav dcer žalobce není natolik závažný, aby mohl být hodnocen v souvislosti s § 14 zákona o azylu, současné řízení přitom neproběhlo meritorně. Navráťví se žadatelé o azyl nemají v zemi původu větší problémy, oba zástupci proto setrvali na svých původních návrzích, náhradu nákladů žalovaný neúčtoval, zástupce žalobce účtoval náklady právního zastoupení, o nichž soud posléze rozhodl samostatným usnesením.

Ze správního spisu soud konstatoval, že současnou žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce podal **dne 12. 8. 2015**, uvedl, že je státním občanem Ukrajiny, téže národnosti, je rozvedený. Současně žádají o MO jeho bývalá žena a dvě dcery. Na Ukrajině žije jeho otec, bratr a tři synové. Žalobce žil na Ukrajině do r. 2002, od té doby žije v ČR. Je řecko-katolického vyznání, nikdy nebyl politicky organizován, vojenskou službu vykonal v letech 1990 – 1992 jako spojař

v Žitomyrské oblasti. Má SŠ vzdělání, pracoval jako dělník, v ČR ve stavebnictví. Do ČR přijel v červnu 2002 na turistické vízum, pak zde začal pracovat. O udělení mezinárodní ochrany žádá pro zdravotní problémy svých dcer, chtějí alespoň doplňkovou ochranu, aby mohli žádat o trvalý pobyt a legálně pracovat. O MO žádal v r. 2012 a 2014. Tchýně a synové bydlí v malém bytě, kdyby se měl vrátit, neměl by kde bydlet. Zdravotní stav je dobrý. **Dne 19. 10. 2015** byl žalobce seznámen s podklady žalovaného, uvedl, že je nechce doplnit, nežádá z politických důvodů, ale kvůli zdravotnímu stavu dcer, zejména Diany.

Ze zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a jeho ust. § 10a písm. e) vyplývá, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, aniž by uvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení. Jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, řízení se dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaví.

Krajský soud po projednání a přezkoumání věci dospěl k závěru, že žalovaný aplikoval v daném případě ust. § 10a písm. e) a § 25 písm. i) zákona o azylu oprávněně, neboť žalobce v České republice podal v r. 2012 žádost o udělení mezinárodní ochrany, o které bylo rozhodováno meritorně a proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 10. 2013 byla podána kasační stížnost, která byla Nejvyšším správním soudem odmítnuta pro nepřijatelnost. Žalobce poté podal další žádost, o které bylo rozhodnuto jako o nepřipustné a řízení bylo zastaveno, obdobně pak žalovaný rozhodl o současné žádosti žalobce. Soud konstatuje, že žalobce nesdělil, jak výše uvedeno, žádné nové skutečnosti, které by mohl žalovaný správní orgán posoudit jako nové, směřující k nutnému novému meritornímu projednání věci žalobce. Jeho argumentace o nebezpečné situaci na Ukrajině byla uváděna až v žalobě, nicméně soud připomíná dosavadní judikaturu českých soudů, zejména pak Nejvyššího správního soudu v Brně, z níž jednoznačně plyne, že ozbrojený konflikt na Ukrajině, probíhající od počátku ve dvou východních oblastech země, není azylově relevantním důvodem, ani ve smyslu § 12 písm. b), ani ve smyslu § 14a zákona o azylu, tedy, jako relevantní hrozba vážné újmy. K žalobcem sděleným skutečnostem nemohl žalovaný zaujmout jiný závěr, než jaký učinil, tedy, že žalobce nesdělil nové skutečnosti a jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany tak nelze posoudit jinak, než jako nepřipustnou. Krajský soud v této souvislosti připomíná, že žalovaný si přesto shromáždil aktuální informace z objektivních zdrojů, tak, jak uvedl na str. 2 napadeného rozhodnutí, nelze mu proto vyčítat jakékoliv pochybení z nedostatečnosti podkladových informací. Pokud žalobce namítal ve své věci zdravotní stav svých nezletilých dcer, soudu je z úřední činnosti známo, že matka dětí žádala o mezinárodní ochranu i jejich jménem opakovaně, jejich zdravotní stav však není vážný natolik, aby mohl být důvodem pro hodnocení věci z důvodu hodných zvláštního zřetele a jejich možné adekvátní léčení i zařazení na Ukrajině bylo dostatečně v průběhu správních řízení i řízení soudních přezkoumáno, mezinárodní ochrana udělena nebyla. Podrobné odůvodnění v tomto směru obsahuje napadené rozhodnutí na str. 4. Konečně, soužitím rozvedeného žalobce s rodinou se správní orgán dostatečně zabýval na str. 4 tohoto rozhodnutí. Krajský soud považuje rozhodnutí žalovaného za zcela dostatečně odůvodněné ku sdělením žalobce, žalobcovy žádosti o udělení mezinárodní ochrany nelze hodnotit jinak, než jako účelově podané z důvodu další legalizace zdejšího pobytu, soud zdůrazňuje, že

k takovému účelu však zákon o azylu a jeho taxativně určené instituty sloužit nemohou. Soud neshledal v provedeném správním řízení žádnou vadu, neshledal ani rozpor se správním řádem či zákonem o azylu, naopak, jak výše uvádí, v daném případě žalovaný nemohl postupovat jinak, než vyslovit nepřípustnost žalobcovy žádosti a řízení zastavit. Krajský soud proto rozhodl o zamítnutí žaloby jako nedůvodně podané, v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když ve věci úspěšný správní orgán náklady řízení nežádal, soudem ustanovený zástupce pak vyčíslil náklady právního zastoupení, které byly vypořádány samostatným usnesením.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 3. října 2016

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně